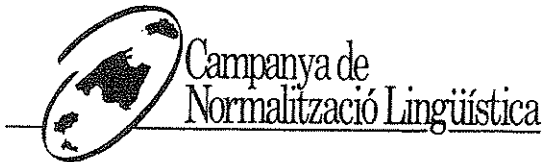

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

I

Palma
1991

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger, "Es Pes de Sa Palla"

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

¿Per què “Maó” i no “Mahó”?

Ens ho planteja un comunicant maonès, que es declara “neutral”, però considera que “si **Maó** vé de *Magone*, la *h* deu representar la *g* que s’ha perdut”.

Efectivament, *Mahó* és la forma antiga del nom de la ciutat de **Maó**, i s’escrivia amb **h** intercalada, com totes les paraules en què, per pèrdua d’una consonant, es trobaven juntes dues vocals sense formar diftong: *rahó*, per **raó** (de *ratione*), **braó** (del germànic *brado*), per **braó**, *vehí* (del llatí *vicinu*), per **veí** (que en menorquí ha conservat la consonant: **vesí**), etc.

En castellà i en francès, un cop establerta la normativa moderna, s’hi adaptaren els noms de lloc. En català, com que no disposàvem d’oficialitat ni de facultat legislativa, s’han mantingut oficialment molt més temps les formes amb grafia antiga. En l’ús científic, però (Diccionari Català-Valencià-Balear, Gran Enciclopèdia Catalana, llibres de geografia, etc.), ja fa molt de temps que s’empraven les formes normalitzades. I actualment l’única forma oficial dels topònims és la catalana, amb grafia moderna, adaptada a la normativa, tal com s’ha publicat al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. —A.M: (ED, 28 de setembre).